

Croatian
From That Time
61-0415B

OD TADA

Bloomington, Illinois, SAD
15. travnja 1961.

www.messagehub.info

William Marrion Branham

„... u dane glasa...” Otk. 10, 7

Uvod

Kroz izuzetnu službu Williama Branham a Duh Sveti je ispunioproroštva Biblije iz Malahije 4,5-6, Luke 17,30 i Otkrivenja 10,7 i mnoga druga.Ta je služba, koja se proširila diljem svijeta, nastavak Božjeg djelovanja poNjegovom Duhu u ovim posljednjim vremenima. Sveto Pismo govori o potrebidolaska ovakve službe kako bi pripremila ljude za drugi Kristov dolazak.

Naša je molitva da se pisana Riječ Božja upiše u vaša srca dok u molitvi budete čitali ovu poruku.

Iako je uloženo mnogo truda da bi se osigurao neskraćeni transkript i točan prijevod, najbolju predodžbu propovijedi Williama Branham a daju audio zapisi na engleskom jeziku.

Na web stranici www.messagehub.info možete pronaći i besplatno preuzeti te isprintati preko 1.100 propovijedi Williama Branham a na mnogim jezicima u audio i tekstualnom obliku.

Ova se propovijed smije kopirati i dijeliti pod uvjetom da se neizmijenjena kopira u cijelosti, te da se dijeli isključivo besplatno. Za više informacija o izuzetnoj službi Williama Branham a, kao i za besplatne knjige, CD-e, DVD-e i propovijedi i/ili kontakt s vjernicima u Hrvatskoj posjetite internetsku stranicu www.biblijski-krscani.com ili nas kontaktirajte na telefon +385 (0)91 522-9900 ili e-mail biblijski.krscani@gmail.com.

njega, praviti buku. Rekao je: „Gdje je, smrti, žalac tvoj? Gdje je, grobe, tvoja pobjeda? Ali hvala Bogu koji nam daje pobjedu po našem Gospodinu Isusu Kristu.” I kada je smrt susrela Boga, Bog je izvukao žalac iz smrti. Nešto se dogodilo smrti kada je susrela Boga. I danas kada ga idemo susresti, smrt može zujati, ali ne može ujesti. Nema nikakvog žalca. Pomolimo se.

Oče, tako mi je drago da smrt nema nikakvog žalca. Može se komešati, zujati okolo i pokušati nas uplašiti, ali mi možemo stajati kao Pavle iz davnina. Imamo to isto iskustvo da smo prešli iz smrti jer smo skriveni u tijelu zvanom Isus Krist koji je izvukao sam žalac smrti iz nje. Tako, mi imamo... Blatan grob više ne može držati vjernika jer je On uskrsnuo. I budući da je On uskrsnuo, mi ćemo uskrsnuti s Njim. Jer će one koji su umrli u Kristu Bog dovesti s Njim za Njegova dolaska.

Bože, ako je netko ovdje jutros tko nikada nije susreo Krista kao što sam htio govoriti o tome, neka bi Ga oni susreli ovog jutra i njihovi životi će biti promijenjeni od sada nadalje. Daruj to, Gospode.

Sada želimo zamoliti da blagosloviš ove drage žene koje nam pomažu u ovoj ustanovi ovog metodističkog fakulteta ovdje, za njihovu uljudnost što su nam dozvolili da dobijemo ovaj prostor. Bože, molim da mladi ljudi koji dolaze odavde budu pravi misionari i Božji ljudi. Daruj to, Gospode. Neka bi nešto bilo učinjeno ili rečeno što će okrenuti njihova srca prema Bogu tako da oni budu pravi drugi John Wesleyji izlazeći odavde. Bože, daruj to.

Blagoslovi dekane i sve. Blagoslovi nas zajedno. Blagoslovi službe večeras i dolazeće službe. Blagoslovi našu braću propovjednike ovdje i sve koji su okupljeni zajedno, a mi ćemo Te proslavljati kroz ovo naše vrijeme i vječnost. Molimo to u Isusovo ime. Amen.

Dakle, nemojte zaboraviti napojnice za sestre na stolu, molim vas. I neka Bog bude s vama dok se ne sretnemo večeras. U redu. Bog vas blagoslovio.

OD TADA

1 Hvala ti, brate Herman. Bio sam baš sjedio ovdje upijajući i, znate, jako to cijenim. I prije nego nastavimo, siguran sam da smo to malo previdjeli. Mislim da su nam jutros ovi ljudi poslužili divan mali doručak. Jeo sam doručke diljem svijeta, znate, u raznim zemljama i to je bio jako dobar mali doručak. I vjerujem da bi bio... budući da smo mi kršćanska gospoda i dame, pustiti malo nešto na stolu za te divne male dame, kako su nas lijepo služile, znate. Ako imate malo...znate, to je američki običaj, mislim, da im ostavimo nešto malo na stolu.

2 I usput, ne bih trebao ovo govoriti kada još nisam platio ni svoju vlastitu kartu, ali... Nekome sam dužan kartu, tako da pretpostavljam... Zašto ne biste ostavili to samo na svojim tanjurima da bi dame...? Hoće li to biti u redu? O, samo pustite malo... prije nego što napustimo, prije nego odemo, samo pustite malo nešto na stolu. Nadam se da oni ne slušaju. Ali, vidite, mi držimo primjer. Budimo primjer, vidite. I tako, budimo pravi kršćani u svemu što činimo ili govorimo. U svakom djelu budimo pravi kršćani. Znam da je to u našim srcima... Ponekad lako zaboravimo takve male stvari, ali samo sam htio to spomenuti.

3 Vjerujem da postoji citat Pisma koji kaže kako je veliko ili dragocjeno kao braća živjeti zajedno u jedinstvu. To je poput ulja što je s Aronove brade silazilo dolje skutama njegovih haljina. Zasigurno to možemo reći ovog jutra sa svom iskrenošću srca, bilo je stvarno dobro druženje. Imao sam mnogo sastanaka, vidio sam puno stvari Božjom milošću. Nikada nisam sreo bolju grupu ljudi, baš prava kršćanska braća sa svima nama, baš zajedno. Znam da je ovo mali doručak, ali nadam se da... Dakle, nije šala- nešto se zapravo dogodilo. To je nešto što bi nam moglo promijeniti poziciju naših misli na trenutak.

Volim pecati i ponekad idem daleko gore u planine da bih pecao. Sada, imam puno braće ovdje, znam, ista stvar. Samo sam pogledao u njih kako se međusobno pogledavaju. Dakle, sestro, nemoj se svađati s njim, pusti ga da peca - to je dobro za njega. Idi s njim. Rekao sam neki dan...

Moja mala djevojčica Rebekah je rekla: „Ja... Kada se budem udavala, nikada se neću udati za lovca. Hm,” rekla je, „vidim kroz što moja majka prolazi.” To je u redu.

“Onda oženi igrača golfa i pusti ga da izlazi tamo vani s onim polu odjevenim ženama i svime time po cijele dane. To napravi.”

Ona je razmislila o tome, vratila se i rekla: „Znaš, tata, predomisli sam se.” Rekla je: “Želim se udati za propovjednika i pustiti ga da bude

lovac i onda želim ići s njim." Sve je to isplanirala. Ali to je uredu.

4 Pecaó sam jedan dan, na vrhu sjevernog New Hampshirea. To je dom male smeđe pastrvke. Ulovite tu autohtonu pastrvku, to je stvarno visoko gore, oni su dobri borci. Ali ostale su zaliha. Ribe iz uzgajališta su meke i nema baš puno borbe s njima. Tako, znao sam staviti mali sklopivi šator na leđa i hodati možda miljama... tri ili četiri dana hoda, daleko gore na vrh planine gdje pređete i brane dabra i sve, kada stignete tamo gdje su prave autohtone pastrvke. O, kako volim uloviti ta mala stvorenja, uloviti ih i onda ih pustiti- samo ih uloviti, samo da se opustite. Morate imati nešto za opuštanje, naročito u ovakvoj službi. I, tako, gospodin Goad ovdje, me sada uči kako da rukujem punjenjima za pušku i ide mi dosta dobro.

5 Tako, jednog dana ondje gore podignuo sam jedan mali sklopivi šator. I nisam dobar kuhar. Ne bih mogao prokuhati vodu bez da mi zakipi. Kažem vam, loš sam kuhar. Ali mogu peći obrtače (ili, oprostite mi, mislim na palačinke, znate.) Mi ih zovemo... pa, mi ih svakako zovemo. Tamo na zapadu ih zovemo znojnice. Znate li što su to znojnice? To ide ispod sedla za konje, znate.

6 I tako, dolje u Kentuckyju smo ih uvijek zvali obrtače. I naravno, inače to su palačinke. I ne morate ništa miješati. Stavite malo ovog mlijeka u prahu s njima, promiješate to i izlijete. I naravno, vi svi znate da sam ja - bio sam Baptist i ja vjerujem u uranjanje. Ja ih ne volim poprskati; ja stvarno volim izliti to na njih, znate - jako ih dobro prekriti medom. I jako volim med jer je to dobro za baptističko raspoloženje, znate. Poput Ivana, znate, jede med. I tako, onda, ondje sam imao malu kantu od pola galona napunjenu medom.

I jednog jutra, daleko dolje niz potok, imao sam mjesto, jednu rupu tamo gdje je bilo puno smeđih pastrvki oko trideset, trideset i pet centimetra dugačke. I, o, one su bile skoro kao tim mula, na kraju jedne od tih udica. Ali tamo mi je bilo neko grmlje na putu; nisam mogao dovoljno zamahnuti tom kočijaš muhom, znate, da bi se uzdigao tamo gdje bi oni mogli vidjeti moju sjenu u vodi. Tako da sam onda uzeo svoju malu sjekiricu i otišao sam ondje dolje tog jutra rano. Mislio sam: „Otići ću dolje i posjeći to grmlje da bih mogao zamahnuti muhom i vratiti se nazad tamo i upecati nekoliko velikih s tog mjesta gdje se ulijevala voda." One se vrate, skrivaju se u dubokoj vodi.

7 Tako sam otišao dolje i posjekao to, ulovio nekoliko njih i bio sam na putu natrag. Donio sam natrag dvije sebi za doručak. Prije nego što sam stigao do svog malog šatora, čuo sam buku. A taj je kraj pun onih malih crnih medvjeda. O, nemojte... neki od njih dosegnu prilično dobru veličinu, dvjesto trideset- dvjesto osamdeset kila. Ali oni... bio je kraj svibnja i ondje je bila jedna stara medvjedica ili što... majka medvjedica i njena dva

Dakle, davao je mislio da to nije Bog. Pogledajmo Ga samo dok gledamo. Gledajte kako Ga je smrt susrela i što se dogodilo smrti. „

„Kako bi to mogao biti Bog, budući da je čovjek? Pa, bio je rođen tamo dolje izvan svetog braka. Njegova je majka vjerojatno začela to dijete s Josipom, tim starim čovjekom od četrdeset i pet godina, a ona šesnaest. Pa, on je bio otac četvero ili petero djece i onda ide dalje i ženi ovu mladu curu. Pa, to je dijete bilo rođeno izvan svetog braka. Tako su imali..." To je upravo način na koji ljudi to vjeruju. Rođen u - izvan svetog braka. Oni su to vjerovali: vanbračno dijete. „Kako je to mogao biti Bog? To nije mogao biti Bog."

53 Tako, vidim ga kako se penje brdom. Hajmo - hajmo u Jeruzalem na sljedeće tri ili pet minuta. Govorimo, čujem buku. Pogledajmo vani kroz prozor, podigni to. Čujem nešto kako ide, bump, bump, bump. To je jedan stari križ kako ide gore ulicom. Imao je jednu haljinu na svojim leđima, cijelu protkanu bez šava. Rulja koja više... Vidim jednu malu ženu kako istrčava ispred govoreći: „Što je učinio osim što je iscjeljivao vaše bolesne, učinio vaše kriminalce gospodom? Što je On učinio osim što nam je donio nadu života?"

Jedna velika gruba ruka zveknula ju je preko ulice govoreći: „Biste li poslušali tu ženu umjesto svojih biskupa, svojih svećenika?"

„Što je On učinio?"

Pogledajte Ga, bio je malen, vukao je križ. Vidim neke male crvene mrlje na poledini Njegovog plašta, ima ih po svojim ramenima. Što su one? Ide dalje uzbrdo. Te mrlje postaju sve veće i veće, šire. I nakon nekog vremena sve su se spojile u jednu veliku mrlju. Sada je to velika mrlja. To je krv, vuku otiske kako On dolazi gore.

54 Mogu vidjeti pčelu smrti kako govori: „Želiš da odem sada, Sotono?"

„Da, On-On... To nije Bog. On nije čak ni prorok. On to ne bi trpio. On bi prokleo tu skupinu ljudi kada bi bio prorok. To nije On. Samo daj, pčelo, ubodi ga. Usidri ga. Sada Ga imamo." Mogu vidjeti tu pčelu smrti kako počinje brujati oko Njega, zujati oko Njega.

Brate, svatko zna da kukac koji imaj žalac poput pčele, ako ikada ubode duboko, više nema žalac. On je tada ubo svoj žalac u krivo tijelo. Ubo ga je u Emanuelovo tijelo.

Pčela smrti ga je ubola. Smrt je susrela Boga. Od tada ona više nema žalac. On je povukao njeno tijelo. On joj je oduzeo silu. Više nije mogla ubosti.

55 Jedan po imenu Pavao, kada su oni gradili jedno - jedno mjesto, stratište, ondje u Rimu da mu odrube glavu, ta je pčela počela zujati oko

je dovoljno dobra za nju. Ona je susrela Boga. Rekao je: "Zdravo Marijo, blagoslovljena si ti među ženama. Rodit ćeš sina a da ne poznaš muškarca."

Rekla je: "Evo sluškinje Gospodinove," i od tada... Marija nije nikada čekala da postane sigurna. Zašto bi mi čekali da postanemo sigurni? Mi moramo vidjeti da nam se ruka ispravi, noga ispravi, da bol u trbuhu prestane. Ona nije. Anđeo Gospodnji, Njegova poruka je bila dovoljno dobra za nju. Ona je počela svjedočiti okolo: „Haleluja, rodit ću bebu ne poznajući muškarca.“ Zašto? Ona je susrela Boga. To je bila razlika.

50 Petar, kada je on sreo Boga i Isus mu je otkrio tko je On bio, od tada je on bio apostol. Pavao, mali Židov kukastog nosa, sarkastičan, išao je dolje s pismom u svom džepu da privede sve te ljude koji vrište i govore u jezicima: on ih je išao staviti u zatvor. Imao je naredbu od visoke crkve da to učini; ali je susreo Boga. I od tada... Oh, on je bio drugačiji čovjek kada je susreo Boga.

Jednom je jedan prljavi, smrdljivi gubavac ležao na vratima i Isus je prošao i rekao je: „Ako hoćeš, možeš me očistiti.“ Od tada on više nije imao gubu. Zašto? Susreo je Boga. To je to.

51 Jedna je nemoralna žena susrela Boga jednom na studencu. Imala je petoricu muževa i živjela je sa šestim. On joj je rekao same tajne njezinog srca i od tada ona je bila Božji poslanik gradu. „Dođite vidjeti čovjeka koji mi je rekao što sam učinila. Nije li ovo sam Mesija?“ Kada susretnete Boga, to promijeni stvari. Od tada to mijenja stvari. To zasigurno učini to. To učini to za sve ljude.

Bio je jednom jedan slijepac koji je susreo Boga i od tada je mogao vidjeti. Zasigurno, čim je susreo Boga.

Sada, imamo još puno toga što bi mogli reći, ali da požurim, želim iznijeti jednu izjavu ovdje. Smrt je jednom susrela Boga i nakon toga više nikada nije bila ista. Đavao je uvijek sumnjao da je to Sin Božji. Mislio je: „Ako je to bio on tamo gore na planini, zašto nije učinio čuda preda mnom?“ Kada Ga je odveo ondje dolje i stavio tu krpu oko Njegovih očiju i udario ga po glavi i rekao: „Ako si prorok i ako možeš pronicati tajne srca, sada nam reci tko te udario. Vjerovat ćemo ti.“

52 Oni su mislili: „To sigurno ne može biti Bog, da dopusti da Mu netko iščupa bradu s lica i pljune pijanom pljuvačkom vojnika i pljune u njegovo lice- i da je to Bog, a on stoji ondje bez da kaže ijednu riječ za to?“ „To ne može biti Bog. Bog bi ga ubio.“ Vidite, on baš ne zna Božju prirodu.

Puno ljudi pokušava biti: „Ja sam netko-i-nešto,“ tako se istaknu. To nije Bog. Put dolje je gore. Razumijete li, razumijete? Želite... Njegova poniznost mi je dokazala da je bio Bog- što je on bio: ponizan, ljubazan.

mladunca ušli su u moj šator. Pa, nije što oni jedu već što unište. Oni samo vole uništiti bilo što. Dakle, imao sam mali štednjak tamo; kuhao je. Oni su se samo spustili i uzeli ispušnu cijev štednjaka te skakali gore dolje po njoj, tako, samo da čuju kako se lomi, znate. I pokidali su sve što je bilo tamo unutra. I jedan od njih je našao moju kantu s medom. Pa, oni vole sve slatko, znate.

8 I kada sam se ja pojavio, stara majka medvjedica me je čula kako dolazim. Toliko je osjetljiva i otrčala je i pozvala je svoju mladunčad. Pa, mali, slatka mala bića... Inače kad je nešto takvo, nemate svoj foto aparat, znate, da to uhvatite. I malo mladunče... jedan od malih mladunaca je otrčao; drugi je samo sjedio tamo. Pa, pomislio sam: „Što je s malim stvorenjem?“

9 I ona se opet oglasila, ali on - on nije došao. On je samo sjedio ondje i držao glavu prema dolje. Pomislio sam: „Što je s malim stvorenjem?“ Pa, imao sam staru sjekiru u ruci i jednu staru zahrđalu pušku u šatoru, ali vjerojatno je tada već bila rastrgana na komadiće. A ionako ju nisam htio ubiti jer bi tako ostalo dvoje siročadi u šumi. Tako da sam pomislio: „Pa, sada...“

Na pameti mi je neprestano bilo stablo jer bi vas zbog tih mladunaca ona izgrebla znate.

Stoga sam pomislio: „Pa, kad bih makar vidio zašto je taj mali stvor tako znatiželjan, jednostavno je bio... Zašto? Rekao sam: „Zašto nije došao kad ga je mama zvala?“

Tako da sam nastavio koračati ovuda i gledati stablo. Tako, hodajući okolo, pomislio sam: „U čemu je problem?“ Rekao sam: „Hej, iziđi odatle.“ A on je samo ostao ondje. I ja...

10 A stara majka... mladunče i drugo preko... A mladunče i majka su šetali uokolo dozivajući, znate, i ona je zvala to mladunče a ono se nije ni pomaklo. I pomislio sam: „Sad, pronašao je nešto što ga zanima.“

Kada sam stigao sa strane, taj je mali imao moju kantu meda. I držao ju je ovako u svojoj maloj šapici, znate. I maknuo je poklopac s nje. Sad, nije znao baš kako da to jede, tako da bi uzeo svoju malu šapicu i zabio ju dolje ovako, znate, i lizao i lizao. A ja sam došao sa strane i smijao mu se malo. Rekao sam: „Makni se odande.“ On se okrenuo i pogledao. I oči su mu bile toliko prekrivene medom da me nije mogao vidjeti, znate, i on je udarao okolo gledajući me tako. Bio mu je po cijelom trbušćiću, znate, baš pun meda koliko god je mogao biti. I pomislio sam: „Ako on nema pentekostalni jubilej, onda takvo što ja nikada nisam vidio. Nema osude, nema straha. Samo je držao svoju ruku u kanti meda i samo lizao.“

11 Mislim da je to nešto što smo mi imali ovaj tjedan. Ne brinemo tko

što govori. To je razlog zašto smo pentekostalci. Ne brinemo što ostatak njih govori - mi proslavljamo Boga. Tako, imali smo ruke duboko u kanti meda sve do lakata i samo smo lizali. Možda ne vidimo tako daleko, znate, ali smo puni meda.

Znate, čudna stvar u vezi... da završim našu malu priču, znate li što se onda dogodilo? Kad je konačno izlazio cijelu kantu... Ja sam samo stajao i pustio ga da se dobro zabavi. Tako, tako da nakon što je završio, teturao je, otišao je tamo preko, a drugi su lizali njega. Tako da ako oni nisu bili na sastancima, oni će lizati, samo vi svjedočite.

Da, majka i ostali su ga samo lizali koliko god su mogli. Oni su dobili neke ostatke, vidite, tako. Ali on je imao svoje ruke u kanti s medom.

12 Zajedništvo, nema ničeg poput toga. Stari doktor Bosworth mi je jednom rekao, rekao je: "Brate Branham, znaš li što je zajedništvo [Na engleskom jeziku se zajedništvo kaže "fellowship". - prevoditelj]?"

Rekao sam: "Mislim da znam."

On je rekao: "To su dva prijatelja [na engleskom "fellow"- prevoditelj] u jednom brodu [na engleskom - "ship"- prevoditelj]." Tako, to bi bilo točno.

Drago mi je vidjeti svog susjeda ovdje ovog jutra, brata Freda Sothmanna, jednog od povjerenika moje crkve; brata Banksa Woodsa, još jednog povjerenika naše crkve - Šatora u Jeffersonvilleu. Samo bih želio da vas dvoje, braćo, ustanete samo na trenutak, ako hoćete. Brate Fred, ako to ne bi učinilo... tako da ljudi znaju. To su dvojica naših povjerenika u crkvi.

13 A imamo i druge prijatelje ovdje, njihove žene i voljeni su ovdje. I volio bih reći nešto u vezi s bratom Woodsom, njegovom ženom, ovdje sjede- oni su mi susjedi. Gospodin Woods je poduzetnik. Gospodin Sothmann je farmer iz Kanade. Brat Welch Evans, sjedi ovdje u kutu, još jedan vjeran brat. Ta dva brata što sjede ondje, jedan Kanađanin, a drugi je iz Georgije, njihove su žene ovdje. Oni - oni voze oko tisuću milja u svakom smjeru svake nedjelje kada ja propovijedam u Šatoru. To je vjeran dolazak. Jako dobri prijatelji.

I gospodin Wood, budući da je poduzetnik... On je odgajan u vjernoj obitelji Jehovinih svjedoka. Imao je paraliziranog dječaka. Dječja paraliza mu je oduzela nogu. I njegova žena, mislim da je ona pripadala Crkvi Božjoj, Andersonovoj Crkvi Božjoj ili metodistima. Koja je to bila, sestro Wood? Je li bila Anderson... Crkva Božja. I tako, oni bi...

14 Netko im je rekao da ja održavam sastanak u Louisvillu. I oni su otišli tamo dolje i onda vidjeli ondje jedne večeri kako jedan mali dječak, uzet iz invalidskih kolica a koji je bio spastički paraliziran, hoda do bine. Mali

previše dugo držim ovaj sastanak. Kada moramo otići, brate? U koliko sati? O, nisam znao. Žao nam je, brate. Samo nekoliko trenutaka, onda mi... [Jedan čovjek priča s bratom Branhamom. - urednik] Da, gospodine. Hvala vam, gospodine. Nisam to znao. Trebali smo otići u deset. Hajdemo još samo malo dalje.

To je bilo dobro i fino sve dok jednog dana jedan mali kovrčavi prodavač nije došao i nagovorio ju na nešto loše i to je slomilo njezinu obitelj; od tada.

46 Kažete: „Brate Branham, govoriš nam ovog jutra o toliko stvari koje su se dogodile i što se događa i sve to, ovo i ono. Postoji li išta što se može dogoditi da ostane vječno?" Da. Kada čovjek susretne Boga. Bio je jedan čovjek imenom Abraham, samo jedan običan čovjek; ali jednog dana je susreo Boga i od tada je bio promijenjen zauvijek. Vjerovao je nečemu što nije mogao vidjeti. Kada je susreo Boga, on je bio promijenjen.

47 Mojsije, odbjegli sluga. On nije... Trebao je izvesti djecu izraelsku, ali je pobjegao. I nije znao kako da to učini. Njegove ga vojne obuke ne bi pustile da to napravi. Ali jednog dana on je susreo Boga; on je bio promijenjen čovjek. I kada čovjek susretne Boga, to ga načini da se ponaša drugačije nego što se ikada prije ponašao. Možete li zamisliti Mojsija...? Kako smiješno, kada susretnete Boga kako ćete se zbog toga ponašati?

Billy, jesi li rekao da imamo još oko deset minuta? Deset minuta, uredu. Kako se zbog toga... Pogledajte na Mojsija. Ovdje jednog dana on je čuvar ovaca, princ Egipta, bježi u pozadinu pustinje, natrag u pozadinu pustinje čuvati ovce, boji se otići u Izrael...to jest ići dolje u Egipat. I ovdje je on u pozadini pustinje.

48 Sljedećeg jutra, ovdje se on nalazi sa svojom ženom koja sjedi jašući mazgu s djetetom na krilu, sa zaliscima ovako nisko, osamdeset godina života, njegova ćelava glava sjaji, štap u njegovoj ruci. Ide on: „Slava Bogu! Haleluja!“, hodajući.

„Gdje ideš, Mojsije?”

„Idem dolje u Egipat da preuzmem vlast.” Invazija jednog čovjeka. Zašto? On je susreo Boga. Od tamo gdje je trčao, sada se vraćao natrag preuzeti vlast. I učinio je to jer je susreo Boga. I od tada, gorućeg grma, Mojsije je bio drugačiji lik: nakon što je susreo Boga. To je točno.

49 Marija, mala djevojka... Nikada nije bilo žene koja je nosila dijete bez da je općila s čovjekom. Nikada nije ona... nikada nije bilo moguće... nikada nije bilo moguće imati dijete bez prirodne peludi; ali ona je vjerovala Bogu. I prije nego što je osjetila ikakav život ili išta takvo, riječ Anđela bila

43 Rosella, jesi li ovdje? Rosella Griffith, alkoholičarka, ona je bila tako nešto. Koliko vas poznaje Rosellu? Mnogo vas, zasigurno... Rossella. Tamo si.

Od tada, određena stvar... onda od tada, to se promijenilo. To je s nemoralnom ženom... Pijanica bi mogla reći: „Bio sam odgajan kao prohibicionist. Moji ljudi nisu podržavali piće. Ali jednom sam bio s nekim dečkima i oni bi me zvali mekušcem ako ne bih popio piće. I popio sam svoje prvo piće. I od tada... To je vrijeme kada je to počelo.“ „Jedne noći na cesti, u kući, jedne noći parkiran pored ceste kada mi je moja cura dala piće. Od tada je to počelo.“

44 Za Novu Godinu oni okreću novu stranicu, dobre namjere; nikakve koristi od toga. To ne pomogne ničemu. Znao sam vidjeti svog oca kako baca svoj duhan za žvakanje na Novu Godinu i govori: „Nikada to neću ponovno žvakati,“ i gledao bi gdje ga je bacio, tako da ga može pokupiti sljedeći dan, vidite. I gledao sam ga kako baca bocu i onda bih promatrao što će učiniti s time, vidite. Jer okretanje stranica ne pomaže; mora se nešto dogoditi unutra. Bilo koji doktor će vam reći ako stavite nešto izvana i iscijelite ranu izvana, to će samo pogoršati ako nije... To se mora iscijeliti iznutra prema van. I takvo je kršćanstvo. To nije pridruživanje crkvama ili nešto. To je iscjeljenje iznutra prema van. Vaše obraćenje dolazi iznutra, srž, duh, život.

45 Nakon Prvog svjetskog rata... Mnogi od vas mladih ljudi se ovoga ne sjećate; mi stariji ljudi se sjećamo. Ja sam bio samo dječak od devet godina, ali se sjećam da su rekli: „Nećemo više imati ratova [nakon Prvog svjetskog rata]. To je sve gotovo. Našli su stvar zvanu plin, i mi jednostavno ne možemo... Nećemo nikada biti u mogućnosti da preživimo još jedan rat, jer to je...“ Oni... Oni su postavili ideju da više nikada nećemo ratovati. To je sve. Gotovo je zauvijek. Ali imali su druge ratove.

Našli su... Konačno su organizirali stvar zvanu... Vjerujem da je bila nazvana Ligom Naroda. „Uzet ćemo određeni broj vojnika iz svake nacije i imat ćemo policijsku stražu. I ako itko skrene sa zakona, jedan... ovoliko iz ove nacije, toliko... Reći ćemo: „Sjedi dolje, Ivane,“ jer nacije su samo skupina dječaka, samo obitelj, to je sve - kao kuća Božja, „i mi ćemo ih nadzirati. I imat ćemo Ligu Naroda.“ Ali svejedno su imali rat.

Sada imaju UN, ali svejedno imamo ratove, vidite. Tako... „Kada formiramo UN i sakupimo sve nacije unutra... Dakle, Rusija je vani, i ovo i ono.“ Vidite? Nema ništa od tih stvari. Ne možete staviti ruku na to, ništa od toga.

Mladi par... Jednom je bio jedan mladi par koji se htio vjenčati. I mladi par je mogao možda reći... Ivan i Marija i kako su dobro zajedno živjeli, i mogli su reći da... Ja sam... Moguće, možda govorim predugo i

dječak toliko pomazan Duhom Svetim i propovijedao je s bine.

Jedna mlada dama od koje su doktori odustali imala je tu bolest kada se pretvarate u kredu. I ona je... Skroz gore do struka nije se pomaknula četiri ili pet godina, a ovdje se podigla iz nosila na TAKO KAŽE GOSPOD, trčala gore - dolje svukuda po bini, savršeno normalna i zdrava. Njihova su srca počela biti gladna Boga. Gospodin Woods je u to vrijeme bio poduzetnik, imao je posao koji je morao završiti jako brzo. I on i njegova žena su otišli u Houston u Teksasu gdje je baptistički propovjednik izazvao debatu. I samo ih pustite da izazivaju. Bog uvijek navede to na pravi put. To je tamo gdje je slika anđela Gospodnjeg bila uslikana. Vidite, gospodin Woods je sjedio prisutan kada je To sišlo.

15 Odande sam otišao u Finsku, Švedsku, skandinavske zemlje. Na putu natrag, otišao sam u grad pokraj onog gdje je taj mladić došao Gospodinu kada sam propovijedao. To je jedan od moje djece iz službe, brat Hill. Mislim da je to točno, brate Hill. I slušajući ovu drugu braću, kako su se razne stvari događale... A ja starim sada i zato razmišljam o ovim mladim dečkima koji dolaze da će uzeti moje mjesto nakon nekog vremena. Tako sam sretan da ih vidim.

Jedna stvar kojoj sam težio kada sam vidio Skupštinu, Crkvu Božju, Hodočasnike i razne vrste... Bio bih spreman reći ovog jutra kao Šimun: „Gospode, pusti da tvoj sluga ode u miru,“ kada bih ih mogao vidjeti jednodušne i složne kako se samo stapaju zajedno. Sotona vas navodi da pucate jedni na druge. On uopće ne mora pucati, vidite, vi sami sebe udarate. Razumijete li? Kada vidim tu veliku otkupljenu Crkvu Božju kako se okuplja kao jedno veliko jedinstvo, zatvorit ću Knjigu tada i proslijediti je svom sinu Josipu i reći: „Billy, nastavi dalje, sine.“ Svojoj ostaloj djeci, svojim sinovima: „Idite dalje sada i samo ostanite takvi.“ Milenij će biti tu kada se to dogodi.

16 Sada, gospodin Woods je došao do... Brate Woods, kako se zvao taj grad u Ohiju? Cleveland. Imali smo velik sastanak ondje u šatoru i teško biste se kretali okolo. Budući da je bio Jehovin svjedok, dakle, i njegov otac i majka strogi Jehovini svjedoci, svi njegovi... Njegov je otac čitač. I dok je sjedio ondje iza na sastanku sa svojim malim hromim dječakom, Duh Sveti se pokrenuo. I ne znam točno riječi koje je rekao. Rekao bih nešto slično ovome: „Čovjek tamo pozadi koji ima dječaka koji je... i njegova žena možda iz Kentuckyja ili što god... (znate već kako to inače ide) da dječak koji je imao hrom nogu je sada iscijeljen, TAKO KAŽE GOSPOD.“ Dječak nije čak ni znao koja je to noga bila dok nije sjeo dolje i proučio; bila je tako savršeno ispravljena. Vidite?

A njegov brat, budući da je bio Jehovin svjedok, došao je dolje... Izopćili su ga čim je to učinio. Gospodin Woods je odustao od

poduzetništva i kupio malu kuću odmah pokraj moje i stvarno je pentekostalni kršćanin. Ne kažem to da ne... Ili zato što sjedi ovdje, nego su stvarno bili pravi susjedi, pravi ljudi. Moja kuća, nikad se nisam morao brinuti u vezi toga- on je tamo, samo... Ako treba pokositi vrt, on ga pokosi i bilo što slično tome. Samo da bude blizu.

17 Brat Fred Sothmann, mnogo od njih, brat Tom Simpson sjedi ondje, ovi su ljudi došli iz Kanade samo da... Oni ondje kampiraju, sada su ondje u tim kamp kućicama već dvije godine, samo da bi bili blizu kada imamo službe.

O, takvi prijatelji, koliko vam to znači. Dakle, slavno je imati dragocjene prijatelje.

Dakle, brat brata Woodsa, Lyle, je došao jednog dana i mislim da ga je htio pitati u koju se vrstu prevare uvukao. I tako, rekao je: „To je taj brat ondje koji kosi travu u žetvi. I...”

Nosio sam svoje radno odijelo i slamnati šešir. Ušao sam i popričao s njim. I dogodilo se da se Duh Sveti približio i počeo mu govoriti o tome kako je oženjen čovjek i da ima dvoje djece i tako dalje. Pa je pomislio: „Pa, Banks mu je to rekao.” I uhvatio sam to, što je mislio. I tako, ljudi koji to kažu ne shvaćaju da ti znaš što oni misle. Shvaćate li? Vi... Bog otkrije baš ono što je u njihovim srcima, ali, vidite, oni - oni stvarno ne vjeruju to.

Pa sam ja rekao: „Ali ima jedna stvar koju mi Banks nije rekao. Sinoć si bio blizu tome da ti propucaju glavu. Tvoja žena za koju si oženjen... Ali ti si sinoć bio s crvenokosom ženom i ona te sakrila u sobu. I kao... neko je pokucao na vrata i ti si poslao nju da odgovori. Da nisi, taj čovjek bi ti propucao mozak.” To ga je uhvatilo. Znao je da je to istina.

18 Išli smo pecati zajedno dolje na pristanište i ponestalo nam je mamca. I tako, sjedili smo tamo jedno jutro... Ja sam udicom lovio one male bucnje kako bih tu večer imao mamac. I njegov je brat rekao... Rekao sam: „Duh Sveti je blizu. Želi... Nešto se sprema.” Rekao sam: „Možda će se dogoditi uskrснуće.” Rekao sam: „Možda, moguće... Imam ih oko petsto na listi tamo, male djece i sve,” rekao sam, „možda nešto...”

19 I onda sam pomislio, možda... Prije nego što odem... Izvinite na ovome, sestre. Ja ne volim mačke. Ne mogu ih podnijeti. I tako, oni... Ja ih se ne bojim, uuuuu, one mi stvaraju taj jezik osjećaj... Tako, moja mala djevojčica je išla putem. Ona i jedna druga mala susjeda, djevojčica, su došle i rekla je: „O, tata.” Znae, imala je onaj jako tužan pogled. Rekla je: „Netko je izbacio jednu macu i ona je pojela nešto,” i rekla je, „ona je u užasnom stanju.” Rekla je: „Otrovana je, umrijet će.” I rekla je: „Tata, tebi ne bi smetalo da zadržim tu macu, zar ne?”

Jednostavno... Ne bih čak ni pričala pred propovjednikom o prljavim, jadnim stvarima koje sam učinila.” A još i mlada žena, možda je imala dvadeset.

Rekao sam: „Dobro, možemo li se moliti?”

Rekla je: „Da.”

Kleknuo sam. Rekao sam: „Želim da se ti moliš i da pitaš Boga da ti oprosti te stvari.”

Rekla je: „Učinila sam to previše puta. To ne djeluje.”

Rekao sam: „Dobro, pokušaj ponovno.”

41 Kleknula je i molila se. Ustala je. Rekla je: „Sada, brate Branham,” rekla je, „Večeras okrećem novu stranicu.”

Rekao sam: „Da i ponovno je vratiti sutra.” Rekao sam: „To neće djelovati.” A ona je rekla... Ja sam rekao: „Želim te nešto pitati. Ti ne želiš raditi te stvari, zar ne, draga?”

Rekla je: „Ne, ne želim.”

I rekao sam: „Ovo se može činiti staromodnim koliko god može biti, ali,” rekao sam, „mogla si se pridružiti svakoj crkvi- svakoj Metodističkoj, Baptističkoj, Katoličkoj, i svakoj - bit će ista stvar.” Rekao sam: „To je davao.”

42 Te velike sjajne oči su pogledale gore prema meni i ona je rekla: „Gospodine Branham, uvijek sam to vjerovala.” Rekla je: „Nešto me je vuklo da činim stvari koje ne želim činiti.”

Rekao sam, „To je demon, đavlova sila.”

Rekla je: „Uvijek sam to vjerovala.”

Tako, rekao sam: „Pomoli se ponovno.”

Ona je kleknula dolje i molila se. Pogledala preko prema meni ponovno. Ja sam se pomolio za nju i položio ruke na nju. I tako, ostala je tamo neko vrijeme i pogledala je natrag. Rekla je: „Misliš da je s time gotovo?”

Rekao sam: „Samo se nastavi moliti.”

Pa, ona se je nastavila moliti dalje. Uzeo sam mnogo vremena s njom samo da se završi slučaj. Nakon nekog vremena, ona je bila zapaljena vatrom. Kada se to dogodilo, ustala je i oči su joj se promijenile. Rekla je: „Nešto se dogodilo.”

Rekao sam: „Sada je to završilo. Sada se ne moraš pridružiti ničemu, sestro.” Ona se udala i ima djecu, više ne pije.

Ispružila je svoju ruku jako ovako i rekla: "Zadovoljstvo mi je upoznati vas."

37 Ja sam ispružio svoju i stisnuo tu veliku debelu ruku. Rekao sam: "Spustite ju ovdje dolje tako da vas znam prepoznati kada vas ponovno vidim." Vidite, tako. Tako da sam... Vidite, sada, što je to bilo? Ona je pokušavala biti nešto što nije bila. Uostalom, što ste vi? Dva metra blata. To je sve. Samo mali naziv „vojvotkinja“ ili „doktor“ ili „dr. sc.“ ili „mr.“ to nema nikakve veze s vama; vi ste stvorenje vremena na zemlji, vidite.

38 Dakle, ova mlada dama, rekao sam joj: „Što se dogodilo?“

Rekla je: „Pa, taj je dečko pušio.“ I rekla je: „Pokušao je mene nagovoriti da pušim, ali nisam htjela.“ I rekla je: „Jedne noći mi je dao slatkiš koji je dokumentiran, španjolska muha. Vi veterinari ili doktori znate što to znači. Tako, rekla je: „Odveo me je na krivi put.“ Rekla je: „Onda sam pojela taj slatkiš, misleći da je to sve uredu.“ Rekla je: „Nisam znala što se dogodilo do sljedećeg dana i moja krepot mlade dame je bila uništena.“ I rekla je: „Onda sam pomislila: 'U čemu je razlika?' Počela sam piti.“

39 Rekla je: „Učlanila sam se u crkvu, učinila sam sve najbolje što sam znala.“ I rekla je: „I onda sam konačno služila neko vrijeme u domu „Dobar pastir“, katoličkoj instituciji. I pridružila sam se Katoličkoj crkvi misleći da će mi to pomoći. Nije mi pomoglo. Kada sam izašla, činila sam iste stvari.“ Rekla je: „Bila sam ulična prostitutka.“ Rekla je: „Pila sam: alkoholičarka.“ I rekla je: „I onda kad sam završila s time,“ rekla je, „opet bi me pokupili. Provela sam dvije godine u ženskom zatvoru.“ I rekla je: „Kada sam izašla odande, učlanila sam se u drugu crkvu.“ I rekla je: „To nije bilo ni od kakve pomoći.“ Rekla je: „Čula sam za vaše sastanke. Mislila sam da ću doći dolje i vidjeti ako biste mi mogli pomoći.“

Pogledao sam ju - prekrasna žena. Mislio sam: „Što? Ne bi li ona bila kraljica nekom malom umornom evanđelisti koji dolazi s terena, izmoren? Draga mala žena koja bi stavila ruke oko njega, rekla: „Dragi, znam da si umoran.““

40 Ne znate što vam to napravi. Znate? Kada su vremena... Nitko ne može zamijeniti dodir stvarno drage supruge. Istina. Da je Bog čovjeku mogao dati išta bolje, dao bi mu.

Pomislio sam: „Kako bi ona mogla biti drago, maleno biće.“ Rekao sam: „Želim te nešto pitati. Nisi li ikada u svom životu htjela imati muža i imati malu dječicu i biti kao...“

Rekla je: „Da, gospodine Branham.“ Rekla je: „To je želja moga srca.“ Pa, žena ne može razmišljati na taj način i skrenuti previše daleko s puta, znate. I rekla je: „Ali tko bi me htio imati?“ Rekla je: „Ja sam...“

Rekao sam: „Pa, ako će umrijeti,“ rekao sam, „pretpostavljam da ne bi.“

Rekla j: „Bi li se pomolio za nju?“

Baš smo se bili molili za jednog malog psa, znate, umirao je i ozdravio je, velik lijepi pas dakle. Tako... I čitali ste priču o tobolčarki i sve te stvari. Pa, Bog... to je njegovo stvorenje, isto kao...

Tako, rekao sam: „Daj da vidim tu mačku.“ Tako, ona i ta druga mala djevojčica dovele su je odiza kuće. Rekao sam: „Dobro, da, zadržat ćemo ju. Oдите po jednu kutiju.“ I sljedećeg jutra smo imali oko deset mačića, znate. Tako onda... tako da su ih imali.

Tako, moj mali dječak Joseph je izašao i pogledao jednog od njih. On je samo mali dječak, on ga je stisnuo previše čvrsto i bacio ga dolje. I pomislio sam da je ubio malo stvorenje. Ono se pomaklo nekoliko puta. Mislio sam: „Možda je to taj mačić, znate. Kada se vratim ta će mačka biti mrtva i Gospod će ju ponovno oživiti.“

20 Tako smo sljedećeg jutra pecali, gospodin Woods tamo i njegov brat i ja. Uvukli smo se u jednu malu uvalu. I pecali smo poveće deverike, mislim da ih tako zovete ovdje, mislim da ih mi ondje dolje u Kentuckyju zovemo bucni. U planinama, povjetarac je puhao, bilo je divno jutro.

A Lyle je ondje sjedio s... ne udicom za bacanje, već kukom - činilo mi se kao da će time loviti kitove. I imalo je crva krišom stavljenog oko toga. Bacio ju je tamo preko i umjesto da ulovi ribu, pustio ju je da ... Progutao je kuku u svoj mali trbuh. I kada ju je izvukao, rekao je: „Sad, gle što ovdje imam.“ Malu ribu ovoliko dugačka. Tako, on ju je samo uhvatio svojim rukama, izvukao želudac, škrge i sve... jedina stvar koju je mogao učiniti. Jer je kuka skliznula skroz dolje u njezin mali trbuh - umjesto da ga je ulovio, znate. I rekao sam... I on je izvukao njezin mali želudac i bacio ju tako u vodu. Rekao je... Zatresla se četiri ili pet puta i njezine male peraje bile su rastegnute. Rekao je: „Dala si sve od sebe mala ribo.“ I on je ionako pomalo visok seoski dečko.

Rekao sam: „Sada, brate Lyle, vidiš, nikad nemoj pustiti da riba proguta udicu.“ Rekao sam: „Uzmi samo vrh mamca i čim ga dohvati, povuci ga tako, vidiš.“ I on je tamo sjedio i govorio. A malo stvorenje je ležalo tamo na vodi oko pola sata i mali povjetarac je zapuhao i otpuhao ga natrag blizu obale. Mi smo sjedili ondje razgovarajući i pecajući te ribe i otkačivali ih. Da ne bi ubili ribu jer sam ih ja imao najmanje dvije stotine ili više, pretpostavljam brate Banks, na udici, na udicama za pastvrke. Tako, ulovili smo ih dan prije i izrezali ih, stavili ih na udicu.

Samo da vam pokažem što Bog radi, kako se brine za sve...

21 Odjednom je nešto poput vjetra zapuhalo dolje niz te brežuljke.

Uzdiglo se u čamac. Rekao je: „Ustani na noge.” Ustao sam. Rekao je: „Progovori i tako će biti.”

Rekao sam: „Što?”

„Tamo leži ta mrtva riba!”

Rekao sam: „Mala ribo, dajem ti tvoj život u ime Isusa Krista.” Mala se riba okrenula tako i otplivala kroz vodu. Ležala je ondje i njezin želudac izvučen iz njezinih usta, a njezine škrge...

22 Sada, ova Biblija je otvorena preda mnom. Je li to istina, brate Wood? Gospodin Lyle Woods samo se nagnuo preko čamca. Rekao je: „To je bilo namijenjeno meni jer sam rekao toj maloj ribi (bila je mrtva oko pola sata), rekao sam, dala si sve od sebe.”

Rekao sam: „Ne.”

Rekao je: „Brate Branhame, zašto bi Bog koristio Svoju silu da oživi tu malu ribu, a vidio sam u onoj knjizi desetke spastične djece? Ne shvaćam to.”

Ja sam rekao: „Jednom je On izašao iz grada Jeruzalema gdje su bili ljudi koji su ondje ležali s gubom i umirali i sva stanja, izišao je. A vidio je stablo koje na sebi nije imalo hrane, rekao je: „Proklinjem to stablo.” I stablo je uvenulo. Iskoristio je svoju silu na proklinjanje stabla, a ljudi su ležali ondje gore, na stotine ljudi je umiralo od gube i svih vrsta bolesti.”

To samo pokazuje da je Bog zainteresiran bez obzira koliko neznčajno, kako malo, koliko veliko, Njega zanima sve. Njegova priroda... Tako, ako su naše crkve malene, ako su ogromne, ako ste vi laik, ako ste kućanica, ako ste... Štoga da ste, Bog zna i njega zanimate vi, ono što vi radite za Njega. To je istina. Tako, sretni smo ovog jutra da služimo takvome Bogu.

23 Dakle, dobio sam svoje papire o porezu na dohodak, ondje su u pošti ovog jutra, zatvara se, mislim, u jedanaest sati ovog jutra, tako da ne mogu propovijedati više od tri sata sigurno. Oprostit ćete mi na mojoj gluposti, nadam se. Ali čak i Bog ima smisao za humor, znate. Tako, mi...

Moram nešto reći da se opustim. I vi... Nitko, moja dragocjena braćo, sestre, neće nikada znati što ove vizije rade. Sinoć, kada sam došao do slušateljstva, najbolje što se sjećam... Sve mi se to čini kao san nakon što se dogodi. Trebali biste jednom slijediti Billyja Paula ili ove koji me moraju povesti i prodrmati me, i udariti me u cjevanicu ili pričati o odlasku na pecanje ili bilo što da me izvuku iz toga. To nije dok ste gore. To nije dok ste ovdje dolje, to je kada ste između, vidite.

Onda, kao prorok kada bi ispropovijedao svoju poruku i - i pozvao vatru s neba i - i kišu s neba, i onda četrdeset dana lutao pustinjom. A Bog

Odgajana sam da poštujem Boga.” Rekla je: „Jednom sam izašla s jednim dečkom. Moja majka i otac su me upozorili da ne idem s takvim dečkom. Ali,” rekla je, „bio je sladak i imao je, znate, lijepu kosu...”

34 I o, naravno to je - to je sve u redu, naravno. I ja ne osuđujem nijednu ženu- izgledajte najbolje što možete i sve, budite čiste... I djevojko, to je sve u redu, ali samo mrzim vidjeti kada netko sam sebe unakazi. Ove žene čak ne izgledaju kao ljudi, vidite. Ali izgledajte čisto, budite kao dame. I muškarci, nemojte biti neuredni. To nije ponizno; to je prljavo, vidite. Budite čisti, ali nemojte pokušavati... Znate, to je jednostavno... Nemojte pokušavati činiti takve stvari. Samo budite samo jedan običan brat. Vidite, i samo - samo budite svoji. Mrzim vidjeti kada itko pokušava izigravati nešto što zaista nije.

35 Oprostite mi što sam skrenuo s teme na trenutak. Bio sam dolje u Floridi i netko je rekao... Bio sam ondje dolje da bih pomogao tom malom propovjedniku Davidu, malom Davidu, godinama unatrag. I on je došao u nezgodnu situaciju i otišao sam dolje da mu pomognem. Tako, imali smo... Gospod nam je tamo dao veliko slušateljstvo i toliko mnogo ljudi da ih nisam mogao sve posjetiti. Tako, jedan od njih je rekao: “Vojvotkinja te želi vidjeti.”

Rekao sam: “Tko?” Nikada nisam čuo za takvo ime.

Rekla je: „Vojvotkinja.”

Rekao sam: „Pa, što je to?”

Rekla je: “To je žena koja posjeduje sva ova imanja ovdje. Ona nam je dozvolila da stavimo ovdje šator.”

Rekao sam: „Pa, samo pogledaj stotine bolesnih ljudi tamo vani koji me također pokušavaju vidjeti da se molim za njih.” Rekao sam: „Je li ona bolesna?”

Rekla je: „Ne, samo želi malo porazgovarati s tobom.”

„Oh,” Rekao sam, “ako mi ostane išta vremena, dozvoli da to provedem s ovim ljudima ondje kojima to stvarno treba.”

36 Dobro, stavili su je tamo iza stepenica šatora kuda sam silazio. I nadam se da ne govorim ništa zlo. Velika, velika žena stajala je ondje s dovoljno nakita na svojim rukama da bi mogla sponzorirati nekog misionara deset puta oko svijeta, stajala je ondje. Imala je naočale, naočale na štapu i držala ih ovako. Sada, znate, i ja znam, da nećete gledati kroz ikakve naočale na taj način da išta vidite. Ali što je to bilo? Pravila se važnom, vidite. I gledala je kroz to tamo, rekla je: „Jeste li vi doktor Branham?”

Rekao sam: “Ne, gospođo.” Rekao sam: „Ja sam brat Branham.”

„Ne, mama.” Tada ste slomili svaku prepreku: „I od tada sam počeo lagati.”

Tako počnemo. Moramo to označiti od nekog vremena, nešto se dogodilo. I od tada su se stvari promijenile. Svi imamo takve trenutke.

31 Nemoralna žena hoda ulicom, možda je rekla: „Nekada sam bila čista kao ljljan i blistava kao nakon kiše, kada je nebeska rosa pala na mene i bila sam čista kao onaj ljljan. Bila sam vani s mladićem za kojeg sam mislila da je džentlmen. Jedne noći mi je dao Cocacolu s alkoholom. Poljubio me je na način na koji me nije trebao poljubiti. Umjesto da sam se otrgla od njega i opalila mu šamar i otišla kući, bacila sam se u njegov zagrljaj i od tada...” Vidite, uvijek postoji nešto. „Tada sam bacila svoj život u vodu.”

32 Razgovarao sam s jednom takvom ženom neki dan. Držali su je na psihijatrijskom odjelu. Ušao sam unutra da se pomolim za nju. Rekli su: „Vrati se.” U luđačkim košuljama... To je stvarno ono što je noćas moglo biti. Vizije su se samo pojavljivale prozivajući ove ljude iz bolničkih kreveta i stvari; ali kada je slava Božja pala u tu zgradu, nisam više mogao čuti. Znao sam kako sam poslao propovjednike ondje dolje? Želim da slušateljstvo zna i da ovi ljudi znaju da kada napustim ovo mjesto da oni ne moraju slati po mene da se molim za njih. Htio sam da ljudi znaju da ove sluge Božje mogu polagati ruke na bolesne. Ništa od toga nije samo za jednu sobu; stvar je u tome da smo mi skupina ljudi; mi smo Božja obitelj.

33 Dok sam ulazio u taj odjel hitne pomoći, jedna predivna mlada žena sjedila je ondje, velike smeđe oči i tamna kosa. Izgledala je kao da bi bila kraljica za palaču bilo kojeg muškarca.

„Dobar dan.”

Rekla je: „Dobar dan, brate Branhame?”

Pogledao sam okolo i tamo su oni bili u luđačkim košuljama i vrištali su i proklinjali, a jedna je žena koristila posudu za vršenje nužde i brisala svoje lice u njoj. Oprostite na ovome jer ste doručkovali, ali baš ludilo. I to je vaša vjera... kada propovijedate Božansko iscjeljenje.

Rekao sam: „Dobro, ja samo ne znam odakle da počnem.”

I mlada dama je rekla: „Voljela bih kada biste mogli započeti sa mnom prvo, ako ne...”

Rekao sam: „Ti nisi pacijent?”

Rekla je: „Jesam, gospodine.”

Rekao sam: „Pa, u čemu je problem?”

Rekla je: „Gospodine Branhame, odrasla sam u kršćanskoj obitelji.

ga je našao natrag u špilji, vidite. To je između. Ne dok stojim kao što sada stojim, ne kada ste ondje gore - osjećate se kao da biste mogli okrenuti svijet naopačke. Nego to je kada ste između tih vremena.

I mislim da će za neko vrijeme imati ples ovdje unutra. Nadam se da ćemo i mi ovoga jutra imati ples, pentekostalni ples, pentekostalni ples.

24 I primijetite jednu drugu stvar koju bih samo volio reći, među pentekostalnim ljudima: postoji jedna stvar koju zaboravljamo prijatelji, a to je naša pentekostalna ljubaznost, vidite. Parkiranje na mjestima za parking... Ponekad sam primijetio našu pentekostalnu braću - kada biste se stvarno mogli povući i dati nekome drugom priliku da parkira pored vas - vi samo uvezete unutra bezobzira. Jer netko stvarno čini... što mi zovemo “boo boo” na cesti, vi se oslobodite i kritizirate. Slušajte, to nije način pentekostalnog kršćanina. Obratimo pažnju na sljedećeg čovjeka. Ako je u krivu, pustite ga da bude u krivu. Ako se ponašate poput njega, onda ste vi u krivu, vidite. Razmišljajmo o drugome. I samo pokušajte činiti ispravno i razmišljati ispravno.

25 Ja imam slogan: „Čini ispravno, to je tvoja obveza prema Bogu. Razmišljaj ispravno, to je tvoja obaveza prema samom sebi. I sigurno ćeš završiti ispravno.” I ako pokušate prakticirati ispravne stvari, vidite, to će rasti oko vas baš kao trs; to će vas zagrliti u to. I ako ne možete voljeti svog neprijatelja upravo onoliko koliko volite one koji vole vas, nešto je negdje krivo, vidite.

Dakle, ne samo da mislite: „Moja je obveza voljeti svoje neprijatelje”; morate ga stvarno voljeti.

Nedavno me je sponzorirala jedna grupa ljudi, dobri ljudi, ništa protiv njih. Njihove ideje su njihove ideje - ja ne povlačim nikakve granice. Ali ova grupa ljudi - sedamdeset i dvije crkve su sponzorirale - i oni imaju način na koji krštavaju, uranjanjem na način s kojim se drugi ne slažu. Tako, nazvao me ovaj jedan regionalni starješina i rekao: „Brate Branhame, sinoć si na bini imao čovjeka koji je bio neispravno kršten.”

Rekao sam: „Dobro, možda jest.”

Rekao je: „Dobro, dobro, mi ćemo upravo povući granicu. Ti radiš previše kompromisa.”

Rekao sam: „Samo tren.” Rekao sam: „Taj brat je imao Duha Svetoga, nije li?”

Rekao je: „Pa, grijesi mu nisu mogli biti oprošteni jer nije bio kršten za oproštenje grijeha.”

Rekao sam: „Ali Bog mu je dao Duha Svetoga. Tako, ako ga Bog prihvaća takvoga i ja ću isto.”

I, slušajte, ja bih radije bio u krivu što se tiče Pisma i imao pravu vrstu duha nego da budem u pravu što se Pisma tiče i da imam krivu vrstu duha. Ono što je u vama je to što se izražava. Razumijete li? To je što... Vi ste izvan... Tvoj život dokazuje ono što ti jesi.

26 Taj čovjek je rekao: „Ja... Mi crtamo mali krug i mi tebe guramo izvan našeg kruga.”

Rekao sam: „Onda ću ja nacrtati mali krug i ugurati vas natrag unutra.” Vidite. Tako ja... To je to, vratiti vas pravo natrag. Ne možete me izbaciti van jer me Bog stavio unutra, vidite. Tako, ne možete - ne možete me izbaciti van. Tako, to je način na koji ćemo postupiti, vidite. Vjerujete to.

Vi ste divna skupina braće. Blagoslovljena bila veza koja povezuje naša srca u kršćanskoj ljubavi. Druženje srodnih umova je kao ono odozgo.”

Dopustite mi da vam ovo kažem kao vaš brat... I upravo sam prešao dvadeset i šestu godinu neki dan, znate. Znali ste to, zar ne? Mislio sam po drugi put, vidite. Tako da ne znam koliko ću još dugo biti s vama. Ne znam o tome, ali dopustite mi da vam otkrijem jednu malu tajnu. Naj snažnija sila na svijetu nije govor u jezicima ili tumačenje jezika ili biti počašćen od Boga za službu propovjednika ili biti evanđelist ili biti prorok. Naj snažnije oružje koje sam ja ikada pronašao u svom životu je ljubav. Ona će... Phileo ljubav, čija grčka riječ dolazi od prijateljstva, kako osjećate prema svojoj ženi. Postoji razlika. Ona će potaknuti majku da protrči kroz goruću vatru za tu bebu - njen život joj ne znači ništa. To je phileo. Što će agape učiniti, vidite, božanska ljubav?

27 Moramo voljeti, božanski voljeti jedni druge. Kada ne vidite pogreške kod svoga brata. Ako on učini pogrešku, vi nikada... vi pogledate preko toga i volite ga svejedno, vidite. To je to. Voljeti one koji vole vas. Ne čini li grješnik istu stvar? Ali voljeti one koji vas ne vole. To je ono što pokazuje da je Duh Božji u vama jer On vas je volio kada ste bili njegov neprijatelj. I On vas je volio. I ako je taj Duh u vama, On će učiniti da volite svog neprijatelja kao što volite svog prijatelja.

Možemo li pognuti glave samo na trenutak, nakon ovog cijelog malog razgovora... Mogli bismo uhvatiti Riječ.

Veliki Jahve, mi smo ljudi određeni za vječnost. Poginjem svoja lica prema prašini iz koje smo uzeti. I ako budeš odužio svoj dolazak, jednog dana, jedan po jedan mi ćemo se vratiti u tu prašinu. Ali tog jutra uskrснуća mi ćemo se sresti.

Dok sam gledao preko ovog stola jutros, kao što sam činio na mnogim sastancima, gledao sam gore dolje ovuda i ondje sam vidio

muškarce; propovjednike evanđelja ovdje, kako sjede tu, koji su možda propovijedali Evanđelje dok sam ja bio grješan dječak. Ovdje su sijede majke koje su pustile svoju djecu za stol da bi pomogle ovim crkvama koje ovi momci predstavljaju. Možda ih više nikada neću vidjeti nakon što ovaj sastanak završi. Možda se više nikada nećemo sresti na doručku na ovoj zemlji, ali jedno je sigurno - srest ćemo se na večeri jednom u jednoj boljoj zemlji.

28 Kada razmišljamo o tom velikom sastanku u nebu, kada taj veliki stol bude protegnut duž nebeskog svoda, od vječnosti do vječnosti i svi otkupljeni iz svih doba budu sjedili oko tog stola, a mi budemo gledali preko stola jedni druge, bez sumnje mala suza će kliznuti niz obraze dok se budemo prisjećali ovih sastanaka i trenutaka. Rukovat ćemo se jedni s drugima i stisnuti ruke s bratskom i sestrinskom ljubavlju. Tada će veliki Kralj izaći, obrisati sve suze s naših očiju i reći: „Ne plačite, djeco. Sve je gotovo. Uđite u radost Gospodnju koja je bila pripremljena za vas od utemeljenja svijeta.”

Oče, dok je dan, dok je zemlja i dok smo u vremenu, prostoru, neka bi radili dajući sve od sebe da bi pridobili svaku osobu ondje koju možemo da sjedi u tom velikom zajedništvu.

Blagoslovi ove ljude, ovu braću, ove... neke od ovih mladih i starijih i ove žene i ovu malu djecu. Molimo da ih moćno blagosloviš svojom snagom i prisutnošću. Neka bi ovaj sastanak narastao u jedno neprestano probuđenje od crkve do crkve. Neka bi rame uz rame i srce uz srce - neka bi udružili snage zajedno za kraljevstvo Božje dok ne ugledamo Isusa. Molimo to u Njegovo Ime i za Njegovu slavu. Amen.

29 U knjizi Mateja, 4. poglavlje, 17. stih, čitamo ove riječi:

Od tada poče Isus propovijedati i govoriti: „Pokajte se: jer približilo se kraljevstvo nebesko.”

Uzet ću jednu malu temu i gledati na sat, temu „Od tada”. Sada, postoji vrijeme kada možemo reći: „Od tada...” Postoji vrijeme kada kao mlado dijete, ovi propovjednici ovdje bi mogli reći: „Bio sam u crkvi,” i, ili, „Bio sam vani na polju ili čitao sam Bibliju i od tada...”

30 Mladi dječak ili stari čovjek, imamo određeno vrijeme kada se nešto dogodi i onda kažemo: „Od tada.”

Mladi dječak bi mogao reći: „Znate, nikada nisam slagao u svom životu. I jednog dana sam napravio cigaretu od kukuruzne svile i otišao iza starog ognjišta i - i pušio sam tu cigaretu i uzeo nešto kave i stavio ju u usta tako da mama ne osjeti miris. I - i ona je rekla: „Mali, jesi li ti pušio?”” Crveno svjetlo...

“Ne laži, mali dječake, ne laži.” Savjest: “Ne laži.”